

אורחי ישראל החלו להיטחף השבוע למערכת הבחירות. לא היו אלה הבחירות לבחירת ממשלתם שלהם, אלא אלו שית' חוללו מעבר לאוקיאנוס בחודש נובמבר הקרוב, והעשויות להשפיע על גורלה של מדינת-ישראל אפילו יותר מהבחירות לכנסת השביעית שיערכו בעוד שנה וחצי. אחרי שוועידת המפלגה הדמוקרטית במיאמי ביץ' העניקה לסנטור הקרח מ' דרום דקוטה — הרוכב על גלי הליברליות, הפסקת המלחמה והבדלנות — את אחד הנצחונות המהירים והמפתיעים ביותר שזכה להם איזה שהוא מועמד לנשיאות בארצות-הברית בעת האחרונה, נדמה היה שכל אחד מאורחי ישראל נקרא להכריע: מי יותר טוב ליהודים ולישראל, ריצ'ארד ניקסון או ג'ורג' מקגוברן?

לא היתה זו רק בעייתם של אורחי ישראל. באותה מידה היתה זו גם בעייתם של המועמדים לנשיאות מטעם שתי המפלגות האמריקאיות, שלפי הצהרותיהם והנשואים השנויים במחלוקת, נדמה היה כי הם נבחרים גם על-ידי אורחי ישראל. הקול היהודי במערכת הבחירות האמריקאית היה תמיד אלמנט חשוב, למרות מספרם הייצוגי הנמוך של היהודים באוכי לוסיה הכללית. אולם מעולם לא היווה הרצון לכבוש את הקול היהודי נושא

מועמד מקגוברן מי מפחד מנשיא בדלני?

בחירות כה מרכזי במערכת הבחירות בארצות-הברית, כפי שאירע השנה, הסיבה לכך היא פשוטה וברורה. אין ספק שהמאבק בין ניקסון למקגוברן יוכרע על חוד קולות מעטים, כמה מאות אלפים במקרה הרע, עד מיליון או שני מיליון קולות במקרה הטוב. גוש הקולות העיקרי העשוי לנוע מהצבעה מסורתית עבור הדמוקרטים ולהצביע בעד הנשיא ניקסון, הוא גוש הקולות היהודים. הם עשויים להוות את לשון האזניים ולקבוע מי יהיה נשיא הבא של האומה האמריקאית. **רבין בחברה טובה.** ג'ורג' מקגוברן, שעמדותיו הבדלניות הפחידו את יהודי ארצות-הברית, יצא מגידורו כדי להוכיח את ידידותו לישראל. כדי לכבוש חזרה את תמיכת הרחוב היהודי שאבדה לו, הוא הזכיר את ישראל לבדה בנאום ההכתרה שלו. אולם כל נסיונותיו להרגיע קודם כל את אורחי ישראל, טרם הניבו פירות.

עם זאת, אפילו לא יחזיר למפלגה הדימוקרטית את הקול היהודי, עדיין טובים סכיניו של מקגוברן להחמיע בבחירות

אוקאמוטו מוכר למתן הצהרתו במקום סופרסטאר — אבק כוכבים

הכלליות, כשם שהפתיע בבחירות במיאמי, ולהתרומם על גלי המחאה ואישביעות הרצון אל הבית-הלבן. כדאי לזכור שהיה זה השגריר יצחק רבין שהתריע ראשון בפומבי ובדיווחים לממשלת ישראל על המגמות הבדלניות המתגבשות באומה האמריקאית. דיווחים אלה, שעמדו בניגוד לגיתוחי שריהחוק, קוממו עליו את משרד-החוץ. עתה מסתבר כי רבין היטיב לחוש את הנטייה הכללית, העלולה למרות כל ההבטחות, לגרום להחלשת התמיכה הצבאית בישראל.

לפני שבועות מספר בוקר רבין על שהתערב, כביכול, במערכת הבחירות האמריקאית לטובת ניקסון. השבוע הוא מצא את עצמו בחברה מכובדת. היה זה ראש-ממשלת איטליה הנוצרי-דמוקרטי ג'וליו אנדריוטי, שעשה מעשה חסר תקדים בפוליטיקה הבינלאומית, ביקר מעל במת הסינאט האיסלקי בחריפות את מדיניות החוץ של מקגוברן.

כאן הגיע האבסורד לשיא חדש: אנדריוטי תקף גם את מדיניותו הבלתי מאוזנת של מקגוברן במזרח-התיכון, כשהוא מתכוון לתמיכתו בישראל, הקומוניסטים ואנשי השמאל בסינאט האיסלקי שיסעו אותו וקראו לעברו קריאות בוז, מצאו את עצמם במצב המביך שמוצא את מעורבותם כל איש שמאל בעולם המערבי: תמיכתו במקגוברן תביא בהכרח לתמיכה בישראל.

משפט

העונש:

חיים

קונו אוקאמוטו, הרוצח היפאני ששרד בחיים אחרי הטבח שביצעו הוא וחבריו בנמל-התעופה של לוד, רצה להיות כוכב אוריום. אבל הסכנה היתה שהוא יהפוך לסופר-סטאר.

אחרי שעשה כל מה שביכולתו כדי להביא את בית-הדין הצבאי בפניו התברר משפטו, לגזור עליו את העונש המירבי, עונש המוות, העמיד אוקאמוטו את בית הדין בפני בעיה: אם ירצו את גורלו למות ימלאו בכך את משאלתו, ממילא לא יהיה בכך לא עונש ולא הרתעה.

המלכות שהכין אוקאמוטו לשופטיו היתה ברורה לכל. הוא דיבר אומנם על הפיכתו, אחרי מותו, לכוכב אוריום בשמים, אבל בתום הצהרתו המבולבלת, שהבהירה כי הוא מוגבל מבחינה שכלית ומפורע מבחינה נפשית, נוצרה האפשרות שהוצאתו להורג תהפוך אותו לסמל בעיני כל התנועות האנרכיסטיות בעולם.

משום כך היתה החידה ערב מתן גזר דינו של אוקאמוטו אחת: האם יבחינו התביעה והשופטים בסכנה האורבת להם? **חופש בגיד 50.** למרבית המזל נוהל המשפט הצבאי הפעם בידי אנשים שקר לים, הגיוניים ומפוכחים, בניגוד לבתי-דין צבאיים אחרים. הממחרים לצלל הדומניות מקריתו כדי לחרוץ גזרי-דין מוות על הכללים, המבוססים במחיידי.

בנאום סיכום מזהיר, הבהיר התובע הצבאי הראשי, סגן-אלוף איתן ישראלי, כי חיוו של אוקאמוטו הם עלובים מדי מכדי שנטילתם תהווה פיצוי רגשי, נקם

ההודמנות לתת את המשטרה לידים חדי שות, להציב בראשה אישיות דינמית בעלת כושר מנהיגות, שתוכל למשוך כוחות חדשים למקצוע, להורים בו דם חדש. **ארטיקוריה נגד זנות.** היו כמה מועמדים לתפקיד זה, רובם היו משורות צה"ל. אילו היה שריהמשטרה בוחר אחד מהם ייתכן שהיה מציל את המשטרה.

אבל ההעזה אינה מתכונתו החזקות של שלמה הילל, היה ברור לו שאם יביא איש מבחון לשקם את משטרת ישראל הוא מסתכן בשתי סכנות: מרד כללי של הקצונה הבכירה במשטרה, שאימה להתפטר ולפרוש מתפקידיה ולהשאיר את המשטרה ללא קצינים בכירים, והסכנה השניה היתה שמפכ"ל חזק, שיידע לתבוע תביעות ולדרוש את הגשתן, יאפיל על שריהמשטרה החיור ויכסה עליו. הילל בחר באפשרות השניה. הוא מינה כמפכ"ל את ניצב אהרון ("אדי") סלע, 53, מפקד מחוז חיפה והמחוז הצפוני במשטרה, שאיש אינו מפקפק בכישוריו כקצין משטרה מעולה ובזכויותיו בתחום השירות הבטחוני זה 40 שנה. אבל סלע, עם כל מעלותיו, אינו המנהיג הדרוש עתה למשטרה כדי להוציאה מהמשבר.

לדעת רבים במשטרה יועד התפקיד לניצב שאול רוזוליו, אלא שאדי סלע הוא בעל ותק גדול יותר במשטרה. לכן נמצא פתרון: סלע יכהן שש שנים כמפכ"ל הרביעי של המשטרה (לפניו כיהנו בתפקיד יחזקאל סהר, אהרון נחמיאס ופנחס קופל), ואילו רוזוליו ימונה כסגנו עם הבטחה לשמש כמפכ"ל בעוד שש שנים.

אמר קצין משטרה בכיר: "משרת הרי מפכ"ל הפכה לפרס. איזה קצין בכיר ירצה להמשיך לשרת במשטרה אם יודעים כבר מי יהיו המפכ"לים ב-12 השנים הבאות?" כאשר נשאל השבוע שריהמשטרה, מדוע לא בחר בקצין בכיר מצה"ל לתפקיד המפכ"ל, השיב: "את בעיות הפשיעה, הנוער העבויין והזנות, לא ניתן לפתור על-ידי דהק מטוסים עם סיוע ארטילרי." עתה ניתן רק להמתין ולראות, באילו אמצעים חושב הילל לפתור בעיות אלה.

תל-אביב

חצי

בהריון

האם יכולה אשה להיות חצי הרה וחצי בתולה? טרם נודע על אשה שגילתה את הפא-טנט. אבל אברהם בוויאר, סגן ראש עיריית תל-אביב מטעם המפד"ל וממלא מקום שני

מפכ"ל אדי סלע (מימין) וסגן מפכ"ל שאול רוזוליו (משמאל) אין עס מי לדבר

לראש-העיר, גילה את הטכסיס איך אפשר לשמור על חצי כשרות. בוויאר עומד בראש ועדת בניין הערים של תל-אביב. בתפקיד זה הוא חייב להט"ביע את חתימתו על כל תוכנית לבניין המאושרת על-ידי הוועדה, והנה, באחד

(המשך בעמוד 18)

תכליתית עשויים להעמיד את המשטרה על רגליה ולהחזיר לה את אמון הציבור. ההודמנות לכך ניתנה להילל מהשמים. פנחס קופל, מפכ"ל המשטרה מזה שמונה שנים, הגיש לו את התפטרותו. קופל העיף והמוטרד, שלא יכול היה להתמודד עם האתגרים החדשים שניצבו בפני המשטרה בשנים האחרונות, החליט לפרוש. זו היתה

* ביניהם יושבים, בישיבת המטה הכללי של המשטרה מטמאל לימין, תת-ניצב אידלוביץ, ניצב יהודה פראג וניצב אריה שור.